

ogsaa forskellige Undtagelsesbestemmelser, der i det væsentlige er de samme, som findes i vor allerede bestaaende Automobillovgivning. Der er desuden givet forskellige Bestemmelser med Hensyn til Maaden, hvorpaa Afgiften oppebæres, gennem Stempelmærker paa Købekontrakten, og endvidere forskellige Bestemmelser om Bøder og andet, hvorved Lovens Overholdelse sikres. I § 23 er der en Bestemmelse af principiel Vigtighed, nemlig at de i Henhold til denne Lov indkommende Afgifter anvendes efter Finansministerens nærmere Bestemmelse til ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden. Det sker, dels fordi det er meget ønskeligt at bringe vor Statsgæld ned, dels fordi det herved understreges, at Loven ikke har noget væsentligt fiskalt, men et valutapolitisk Formaal.

Naar jeg sammenfatter disse to Forslag og ser, hvilke Indførselsværdier de omfatter, enten Indførsel i almindelig Forstand eller Fremstilling af Automobiles her i Landet af Dele, der er indført fra Udlandet, bliver det tilsammen en Værdi paa nær ved 120 Millioner. Spørges der, i hvilken Grad denne Lov vil indskrænke Indførselen af Automobiles og Købet af her i Landet væsentlig af fremmede Dele fabrikerede Automobiles, ja, saa er det, ligesom ved Luksustoldloven, overfor saa store Forhøjelser umuligt at angive noget bestemt Tal. Men det er jo at antage, at det vil bringe Indtægten meget betydeligt ned under den Indtægt, der vilde være, hvis Forbruget og Indførselen kunde anses for uforandret. Jeg vil antage, at det vil bringe den ned til omtrent Halvdelen eller maaske mindre.

Automobillovens Gyldighedstid er fastsat indtil 31. Januar 1925. Oprindeligt var der fastsat en kortere Gyldighedstid, ligesom for Luksustoldloven, men den er blevet forlænget i Folketinget, hvor Forslaget jo har været underkastet saglig Behandling, fordi det naturligvis i og for sig er heldigt, at Loven faar Lejlighed til at blive prøvet gennem en noget længere Periode end nogle faa Maaneder, for at man kan indhente fornøden Erfaring med Hensyn til eventuelle Ændringer.

Jeg anbefaler altsaa disse to Forslag som et Bidrag, og efter min Mening et væsentligt Bidrag, til at forbedre Valutasituationen ved Indskrænkning af Luksusforbruget og ved Indskrænkning af Indførsel af saadanne Varer, som er uundværlige og maa betegnes som Luksus. Med disse Ord anbefaler jeg de to Forslag til det høje Tings velvillige og meget hurtige Behandling.

N. K. Kristensen: Den højtærede Finansminister har jo nu gjort udførligt Rede for Lovforslagets Indhold, Omfang og Hensigt, og i Særdeleshed paa det sene Attentidspunkt tænker jeg, jeg er i Overensstemmelse med det høje Tings Medlemmer, hvis jeg indskrænker mig til det mindst mulige og nøjes med paa mit Partis og egne Vegne at anbefale det til hurtigt Gennemførelse i dette høje Ting.

Bramsnæs: Der er blevet sagt, maaske flere Gange, at Landstinget er det prøvende, det overvejende og det regulerende Ting i Lovgivningen i Danmark. Det forekommer mig, at det bliver vanskeligere og vanskeligere at opretholde disse skønne Ord om Landstingets Stilling i Lovgivningsmagten efter den Praksis, der efterhaanden bliver almindelig, nemlig at Landstinget faar Lovforslagene lige i sidste Øjeblik, da vedkommende Minister netop nødvendigvis skal have dem vedtaget. Der bliver saaledes ikke nogen som helst Lejlighed hverken til at prøve eller overveje de Lovforslag, der forelægges, og langt mindre bliver der nogen Lejlighed til at regulere dem, hvad de fleste af de Lovforslag, der forelægges paa dette sene Tidspunkt, dog trængte stærkt til. Men naar den højtærede Finansminister her i Tinget Kl. 7 Minutter over 9 slutter sin Forelæggelse af disse Lovforslag og erklærer, at de skal vedtages i Dag, det vil sige inden Kl. 12 — og jeg formoder, at de endog saa helst skal underskrives inden Kl. 12, saaledes at de kan træde i Kraft straks —, vil man forstaa, at der ikke bliver megen Tid levnet dette Tings Medlemmer til at udføre de historisk berømte tre Funktioner overfor Lovgivningen: at prøve, at overveje og at regulere.

Det bliver navnlig heller ikke muligt at hindre, at den højtærede Finansminister kommer endnu længere frem med sin Luksusbeskatning, end han allerede er. Den højtærede Finansminister sagde selv, at Danmark var et af de Lande, der var længst fremme med Hensyn til Luksusbeskatning, og jeg skal ganske underskrive den højtærede Finansministers Ord. Navnlig vil jeg gerne underskrive disse Ord, naar de tages i den Betydning, hvad jeg ogsaa mener, den højtærede Finansminister gjorde, at vi her i Danmark er inde paa at beskatte som Luksus saadanne Ting, som det aldrig kunde falde noget andet Lands Lovgivning ind at betegne som Luksus. I den Retning er vi overordentlig langt fremme i Danmark. Disse Ord om, hvor langt vi er fremme med Hensyn til Luksusbeskatning